
Eivind Ragnhildstveit

MINNEORD

ANITA KANESTRØM

ASTRI LERVIK LARSEN

JON BIRGER HAUG

JETMUND RINGSTAD

Vår gode kollega og venn Eivind Ragnhildstveit døde 30. juli 2020, 76 år gammel. Han vokste opp i Hålandsdalen. Etter endt skolegang flyttet han til Bergen for å studere medisin. Han utviklet tidlig interesse for infeksjonssykdommer og valgte spesialisering i medisinsk mikrobiologi ved Haukeland. Da det ble behov for en mikrobiolog i Østfold, flyttet den nyutdannede mikrobiologen til Fredrikstad med kone og to små barn.

Eivind hadde en nøkkelrolle i oppbyggingen av det mikrobiologiske faget i Østfold, fra en liten laboratoriebank til en velfungerende avdeling ved sentralsykehuset. Han var lenge den eneste legen ved avdelingen og tok hånd om alle oppgavene innen diagnostikk, utvikling, undervisning, smittevern og administrasjon. Han hadde også overskudd til forskning. På Haukeland samarbeidet han blant annet med bakteriologen Rebecca Lancefield om forskning på betahemolytiske streptokokker. I Østfold ble magesårbakterien

Helicobacter pylori hovedinteressen. Han etablerte en egen dyrkningsmetode og samlet et stort antall bakterieisolater som selv forskningsmiljøene i Europa så på med misunnelse.

Eivind tilbrakte sene ettermiddager på kontoret med ukens tidsskrifter, gjerne med påfølgende faglig påfyll til vår morgenkaffe, og holdt hele tiden liv i internundervisningen. Han delte sin kunnskap med kolleger og var i mange år foreleser ved Høgskolen i Østfold. En lang rekke infeksjonsleger minnes også sin sideutdanning i mikrobiologi hos Eivind med stor glede.

Familien betydde svært mye for Eivind, og han snakket mye om sine to barn og barnebarn. Han var glad i og stolt av familien sin. Fjell og friluftsliv var viktig, og leiligheten på Ustaoset ble hyppig brukt. Kanskje bidro dette til hans gode helse, han var aldri borte fra jobben. Det eneste unntaket vi kan huske, er da han hadde parotittmeningitt og holdt seg hjemme et par dager.

Legionellautbruddet i Østfold i 2005 satte avdelingen og Eivind på en viktig prøve. Avdelingen hadde kun en enkel urinagentest til legionelladiagnostikk, og på kort tid måtte dyrkningsmetode, polymerasekjedereaksjonstest og antistoffpåvisning etableres. Dette var analyser som få i Norge hadde erfaring med. At diagnostikk kom så raskt i gang, var avgjørende for oppklaring av utbruddet.

Faget, og til syvende og sist pasienten, var drivkraften for Eivind i arbeidet. Han hadde god forståelse for rekvirentenes behov og var opptatt av at avdelingen skulle levere raske og nyttige prøvesvar.

Eivind beholdt hele tiden faglig nysgjerrighet. Han holdt seg oppdatert også som pensjonist og møtte hyppig opp på vår internundervisning. Han lærte oss så mye, både som fagperson og medmenneske. Vi minnes vår kollega med takknemlighet.

Publisert: 28. september 2020. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.20.0659
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 27. juni 2026.